

K-POP DEMON DETECTIVES

ΑΝΤΙΤΑΛΟΙ ΣΤΗ ΡΩΜΗ

✦
ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ
ΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ
✦
ΤΩΝ K-POP DEMON
HUNTERS ✦

ΣΤΕΪΣΑ ΝΤΟΪΤΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΕΚΔΟΤΗ: Το παρόν βιβλίο έχει γραφτεί και εκδοθεί αποκλειστικά για σκοπούς ψυχαγωγίας. Το βιβλίο αυτό έχει συγγραφεί και εκδοθεί ανεξάρτητα και δεν εγείρεται ούτε υπονοείται καμία αξίωση για χορηγία, έγκριση ή σύνδεση με οποιαδήποτε εμπορικά σήματα ή άλλα προϊόντα που αναφέρονται σε αυτό. Όλα τα εμπορικά σήματα που εμφανίζονται στο παρόν βιβλίο ανήκουν στους αντίστοιχους κατόχους τους και χρησιμοποιούνται εδώ μόνο για ενημερωτικούς σκοπούς.

.....

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **K-Pop Demon Detectives 3 – Αντίπαλοι στη Ρώμη**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: K-Pop Demon Detectives 3 – Rivals in Rome

Από τις Εκδόσεις Bluestone Books, Νέα Υόρκη 2026

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Stacia Deutsch

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αριάννη Μοσχονά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Lidia Fernandez

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Katie Jennings Campbell

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Bluestone Books, 2026

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2026

ISBN 978-618-01-6694-1

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου [Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα] και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου. Επίσης απαγορεύεται η οποιαδήποτε αναπαραγωγή όλου ή μέρους του βιβλίου για σκοπούς εκπαίδευσης σε συστήματα ή τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αυτό προστατεύεται και προφυλάσσεται από διαδικασίες TDM-Διαχείρισης Δεδομένων Δοκιμών [Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΥ) 2019/790].

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

K-POP DEMON DETECTIVES

ΒΙΒΛΙΟ 3

ΑΝΤΙΤΑΛΟΙ ΣΤΗ ΡΩΜΗ

ΣΤΕΪΣΑ ΝΤΟΪΣ

Μετάφραση: Αριάδνη Μοσχονά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΝΕΡΟ

Η Ισόλ δεν είχε ξαναπάει στην Ιταλία. Στην πραγματικότητα, ώσπου να γίνει μέλος του K-Pop συγκροτήματος ALIBI, δεν είχε φύγει σχεδόν ποτέ από το αγρόκτημα των γονιών της με τις κασίκες, στην Κορέα. Οι κασίκες ήταν η ζωή της μέχρι τότε. Μπορούσε να σου πει τα πάντα σχετικά με αυτές: ό,τι αφορά το τάισμα, τη φροντίδα, την εκτροφή τους και τόσα μα τόσα άλλα.

Αναμφισβήτητα, η Ισόλ λάτρευε να μαθαίνει πράγματα – και όχι μόνο ό,τι αφορούσε τα ζώα που είχε γύρω της. Δεν είχε πάει ποτέ σε κανονικό σχολείο, όμως η παιδεία της δεν ήταν μόνο μαθηματικά, επιστήμες και ιστορία. Η Ισόλ είχε βάλει τα δυνατά της ώστε να μάθει να παίζει μουσικά όργανα, να τραγουδάει, να χορεύει και να μιλάει ένα σωρό γλώσσες. Της άρεσε επίσης να εφευρίσκει νέα, πρακτικά αντικείμενα, όπως τα Φαναράκια Σεληνόφωτος που κρατούσαν τις κασίκες ήρεμες τη νύχτα, το Πρόγραμμα Κατσικοφροντίδας που ενημέρωνε την αδελφή της, Σου-α, όταν ήταν η σειρά της να κάνει δουλειές, και την ηχητική εγκατάσταση που έπαιζε κατευναστική μουσική

για τις κατσίκες. Δεν έκανε μόνο τη μείξη του ήχου, αλλά επίσης συγχρόνιζε κάθε τραγούδι με ταιριαστούς φωτισμούς που ηρεμούσαν τις κατσίκες. Έτσι, αυτές δεν ήταν ποτέ στρεσαρισμένες.

Η Ισόλ αναρωτιόταν πάντα αν οι εφευρέσεις της, τις οποίες ανέβαζε στα σόσιαλ, ήταν αυτό που είχε τραβήξει το μάτι του μυστηριώδους παραγωγού.

Κανείς δεν ήξερε το παραμικρό σχετικά με το άτομο που είχε ενώσει τη Σονγκ Γι και τη Γουίλοου προκειμένου να σχηματιστεί το γκρουπ. Όλα τα μέλη είχαν λάβει προσωπικές επιστολές που τα καλούσαν στη Σεούλ για εκπαίδευση. Και, ύστερα από αυτό, είχε αποκαλυφθεί άλλο ένα μυστικό: οι ALIBI δεν ήταν απλώς ένα συγκρότημα της K-Pop επικεντρωμένο στη δημιουργία μουσικής για τους θαυμαστές τους. Ήταν επίσης ταυτόχρονα ντετέκτιβ δαιμόνων.

Ο μικρότερος αδελφός της Σονγκ Γι, ο Χα Τζουν, ήταν ο μάνατζερ των ALIBI και ο σύνδεσμός τους με τον παραγωγό, ο οποίος συχνά τους ενημέρωνε σχετικά με την παρουσία δαιμόνων και «αναλάμβανε τα τέρατα», αφού εκείνες τα είχαν εξουδετερώσει.

«Ισόλ;» άκουσε μια φωνή να λέει το όνομά της. «Ισόλ!»

«Α!» Έσπρωξε πίσω τα μακριά σκουρόχρωμα μαλλιά της, που είχαν τούφες βαμμένες στα χρώματα του ουράνιου τόξου, γύρισε και βρήκε τη Γουίλοου και τη Σονγκ Γι να την κοιτάζουν.

«Σε φωνάζουμε τόση ώρα», είπε η Γουίλοου. Κόλλησε

την ανάστροφη του χεριού της στο κούτελο της Ισόλ. «Είσαι καλά;»

«Ναι». Η Ισόλ ανοιγόκλεισε δυνατά τα μάτια της πίσω από τα γυαλιά της. Παρατήρησε πως οι κατάξανθες κοτσίδες τής Γουίλοου στραφτάλιζαν στο έντονο φως αυτού του κυριακάτικου πρωινού. Τα πάντα στη Ρώμη, ανάμεσά τους και τα μαλλιά της Γουίλοου, φαίνονταν πιο λαμπερά και πιο υπέροχα απ' ό,τι σε οποιοδήποτε άλλο μέρος είχαν βρεθεί ποτέ. Αναστέναξε με χαρά και είπε: «Απλώς προσπαθούσα να συνδεθώ με τον χώρο».

Οι έξι χορεύτριες που είχαν πρόσφατα αρχίσει να συμμετέχουν στην περιοδεία μαζί με τις ALIBI σκορπίστηκαν ολόγυρα. Παρατηρούσαν τα όμορφα κτίρια που υπήρχαν τριγύρω και έβγαζαν πάρα πολλές σέλφι. Η Ισόλ, η Γουίλοου και η Σονγκ Γι στέκονταν δίπλα δίπλα, αγναντεύοντας την ξακουστή Φοντάνα ντι Τρέβι.

Η Ισόλ είπε στις φίλες της: «Η καρδιά μου πάει να σπάσει. Έχω διαβάσει σχετικά με αυτό το μέρος, μα τώρα που το βλέπω είναι... ουάου...» Δεν είχε άλλες λέξεις για να περιγράψει αυτό που ένιωθε. «Απλώς τόσο... ουάου».

Το πλατύ, εντυπωσιακό σιντριβάνι είχε πολλά αγάλματα, με κεντρικό αυτό του θεού της αρχαιοελληνικής μυθολογίας Ωκεανού. Είχε φτιαχτεί γύρω στο 1732 και χρειάστηκαν τριάντα χρόνια για να ολοκληρωθεί. Η Ισόλ δεν μπορούσε να πιστέψει πως αυτή στεκόταν τώρα μπροστά σ' ένα αριστούργημα της εποχής του Μπαρόκ. Τσιμπήθηκε για να βεβαιωθεί πως δεν ονειρευόταν.

Η Φοντάνα ντι Τρέβι ήταν τόσο δημοφιλές αξιοθέατο, που οι ALIBI είχαν έρθει να το δουν νωρίς το πρωί, για να αποφύγουν την πολυκοσμία.

Οι μέρες των ALIBI στη Ρώμη θα ήταν πολύ γεμάτες. Εκτός από τα μαθήματα που θα παρακολουθούσαν, θα έκαναν πέντε συναυλίες, θα πήγαιναν σε μια επίδειξη μόδας, θα ηχογραφούσαν το νέο τραγούδι που έγραφε η Σονγκ Γι και –μάλιστα, αυτό περίμενε με μεγαλύτερο ενθουσιασμό η Ισόλ– θα γύριζαν επιτέλους το μουσικό βίντεο για το τραγούδι τους «Κόκκινος Παλμός»!

Το τραγούδι αυτό ήταν τεράστια επιτυχία. Στο βίντεο θα φορούσαν τα αστραφτερά σακάκια που τους είχε φτιάξει η Γιαπωνέζα σχεδιάστρια Γιούμι Κόντο. Η Ισόλ ανυπομονούσε.

«Η διαίσθησή μου αυτή τη στιγμή κάτι μού λέει», είπε η Γουίλοου. Φορούσε πάντα φιογκάκια στα μαλλιά της, και σήμερα ήταν ριγέ, κόκκινα, άσπρα και πράσινα, για να ταιριάζουν με τη σημαία της Ιταλίας. «Και νιώθω ένα γαργαλητό στο λαιμό μου...» Έφερε το χέρι της πρώτα στον λαιμό της και έπειτα χαμηλότερα, στο στήθος της. «Σαν να θέλω να φτερνιστώ, μα το φτέρνισμα να έχει φρακάρει και να μη μου έρχεται τελικά. Δεν είναι όμως και εντελώς φτέρνισμα, ούτε και το νιώθω εντελώς φρακαρισμένο». Έγειρε το κεφάλι της στο πλάι. «Βγαίνει καμένα νόημα από αυτά που λέω;»

«Κανένα απολύτως, όμως», είπε η Σονγκ Γι γελώντας.

«Ελπίζω να μην αρρωσταίνεις». Η Ισόλ κόλλησε το χέ-

ρι της στο κούτελο της Γουίλοου. «Μπα. Δροσερή σαν ανοιξιιάτικη βροχή».

«Δε νιώθω σαν να αρρωσταίνω», είπε η Γουίλοου, που έδειχνε παραξενεμένη. «Περισσότερο σαν προαίσθημα πως κάτι θα συμβεί...»

Ήδη από την προηγούμενη χρονιά, η Ισόλ και η Σονγκ Γι είχαν μάθει να μην αμφισβητούν ποτέ τη διαίσθηση της Γουίλοου. Παρόλο που η Ισόλ στηριζόταν πάντα στην επιστήμη και στη Σονγκ Γι άρεσαν τα δεδομένα, ήταν αδύνατο να αγνοήσει κανείς το προαίσθημα της Γουίλοου για διάφορα πράγματα. Συχνά αποδεικνυόταν πως είχε δίκιο.

«Λοιπόν, ελπίζω ο λαιμός της Γουίλοου να μας λέει πως θα τραγουδήσετε όλες σας καλύτερα από κάθε άλλη φορά!» είπε ο Χα Τζουν, που μπήκε ανάμεσα στις κοπέλες και στο σιντριβάνι, ώστε να τραβήξει αυτός όλη τους την προσοχή. Φορούσε χακί παντελόνι και ένα λευκό μπλουζάκι, όπως συχνά όταν ταξίδευαν. «Θα κάνουμε τώρα την πρώτη μας συνάντηση σχετικά με το βίντεο. Ο σκηνοθέτης πρότεινε να βρεθούμε εδώ, αφού εδώ πρόκειται να το γυρίσουμε», είπε. «Μόλις τελειώσουμε με αυτό, μπορούμε να γυρίσουμε στο ξενοδοχείο και να ξεκουραστούμε γι' απόψε».

Ο Χα Τζουν κοίταξε ολόγυρα, κάπως ενοχλημένος που ο πολυβραβευμένος σκηνοθέτης δεν είχε φτάσει έγκαιρα. Ο χρόνος ήταν σημαντικό πράγμα για τον Χα Τζουν. Το να φτάνει κάποιος αργοπορημένος, έστω και ένα λεπτό, το θεωρούσε ένδειξη αγένειας.

«Μη σε πιάσει το στριμμένο σου, αν *καθυστερήσει*», είπε στον αδελφό της η Σονγκ Γι. «Ο Μάρκο Ρινάλντι είναι τρομερά διάσημος. Και αργοπορημένος να έρθει, πάλι θα μας *τιμήσει*», συνέχισε μ' ένα χαμόγελο.

«Αργκ!» γρύλισε ο Χα Τζουν. «Σε παρακαλώ, αλήθεια σε παρακαλώ, πες μου πως αυτό το τραγούδι που δουλεύεις θα έχει καλύτερες ομοιοκαταληξίες».

Κανείς δεν είχε ακούσει ακόμη το τραγούδι της Σονγκ Γι. Η έμπνευση της είχε έρθει στην Ελλάδα και ήθελε να τελειοποιήσει τη μουσική και τους στίχους προτού μπουν στο στούντιο Λα Νότα Βίβα, σε δυο τρεις μέρες.

«Το καινούριο μας τραγούδι θα είναι έκπληξη, σας το έχω πει...» ξεκίνησε να λέει η Σονγκ Γι.

«Όμως έτσι δεν κάνεις *προκοπή*», είπε μια βαθιά αντρική φωνή, κάνοντας ομοιοκαταληξία. Οι κοπέλες γύρισαν απότομα για να δουν από πού προερχόταν αυτή η φωνή. Ο άντρας έδειχνε σαν να περνούσε είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο στο γυμναστήριο. Η Ισόλ τον υπολόγισε γύρω στα τριάντα, ίσως και μεγαλύτερο. Φορούσε ένα ακριβό σκούρο μπλε κοστούμι, δυτικού στιλ, και είχε μοντέρνο κούρεμα, με τα μαλλιά του πιο μακριά στην κορυφή του κεφαλιού του και κοντοκουρεμένα πιο κάτω.

«Κανγκ Γου-μπιν». Ο Χα Τζουν παραμέρισε τις κοπέλες για να πλησιάσει τον ξένο, χαιρετώντας τον με μια μικρή υπόκλιση. «Δεν έχουμε συναντηθεί ποτέ, όμως είσαι ξακουστός ως σπουδαίος μάνατζερ».

Η Σονγκ Γι κοίταξε τον αδελφό της ανασηκώνοντας

το ένα της φρύδι και σφίγγοντας τα χείλη της. Ο Χα Τζουν συμπεριφερόταν λες κι ο Κανγκ Γου-μπιν ήταν κάποιος διάσημος, ενώ ο ίδιος κατώτερος. Η Σονγκ Γι δε θα το ανεχόταν αυτό! Βγήκε μπροστά και είπε με άνεση: «Έχω δει τα σόσιαλ σου. Είσαι ο μάνατζερ των VELORA, κάνεις την ίδια δουλειά με τον Χα Τζουν». Οι VELORA ήταν ένα άλλο γκρουπ της K-Pop. Είχαν εμφανιστεί στη Ρώμη τις προηγούμενες μέρες και έφευγαν πια για τον επόμενο σταθμό της περιοδείας τους. Τώρα ήταν η σειρά των ALIBI.

«Όχι ακριβώς την ίδια δουλειά», διευκρίνισε ο Κανγκ Γου-μπιν και έπειτα πρόσθεσε: «Μικρή συμβουλή: η “έκπληξη” δεν είναι ο καλύτερος τρόπος να παρουσιάσεις ένα νέο κομμάτι. Πρέπει να αρχίσεις να το χτίζεις στα σόσιαλ, μήνες πριν».

Έκανε μια παύση για να τους αφήσει να εμπεδώσουν τη σοφία του και έπειτα συνέχισε: «Ακούω ότι η αγορά των εισιτηρίων σας έχει ανοδική τάση. Αυτό συμβαίνει επειδή χρησιμοποιείτε πολλά ολογράμματα και πυροτεχνουργήματα στο σόου σας».

«Ναι», είπε άτονα ο Χα Τζουν. «Οι φαν μας λατρεύουν τα ολογράμματά μας».

Τα «ολογράμματα» ήταν στην πραγματικότητα βίντεο όπου τα μέλη του γκρουπ εξουδετέρωναν πραγματικούς δαίμονες, επειδή όμως όλη αυτή η δραστηριότητα των ALIBI έπρεπε να παραμείνει μυστική, έλεγαν στους φαν ότι πειραματίζονταν με ολογραμματικές οφθαλμαπάτες.

Και μέχρι τώρα αυτοί το πίστευαν. Απ' ό,τι φαινόταν, το είχε πιστέψει και ο Κανγκ Γου-μπιν.

«Τα ολογράμματα είναι απλώς ειδικά εφέ», είπε ο Κανγκ Γου-μπιν. «Πρέπει να μιλάει στους φαν και η μουσική». Έφερε το χέρι του στην καρδιά του. «Εσείς πάντως δεν έχετε κάνει ακόμη σολντ άουτ. Οι VELORA ήταν σολντ άουτ στο Παλάτσο ντέλο Σπορτ κάθε βράδυ της περιοδείας».

«Τι τρέχει με αυτόν;» ψιθύρισε η Γουίλουου στην Ισόλ. «Μου ακούγεται σαν να μας προσβάλλει».

«Δεν καταλαβαίνω», της απάντησε η Ισόλ, και αυτή ψιθυριστά. «Συνήθως τα γκρουπ της K-Pop είναι τόσο φιλικά». Δεν είχαν γνωρίσει ακόμη τις Αρά, Γιερίν, Ρίνα, Χεϊν και Μίνσο, όμως υπέθεταν πως, αν συναντιούνταν κάπου, θα γίνονταν φίλες. Έτσι γινόταν συνήθως στον κόσμο της K-Pop.

Η Ισόλ παρακολουθούσε πώς ο Χα Τζουν άφηγε να τον επισκιάζει ο Κανγκ Γου-μπιν. Ο Χα Τζουν υποκλίθηκε ελαφρά και είπε: «Ευχόμαστε μόνο να έχουμε την ίδια επιτυχία με τις VELORA».

«Καλή τύχη με αυτό», είπε ο Κανγκ Γου-μπιν γελώντας. «Είχαμε έντεκα χιλιάδες φαν στις συναυλίες μας, κάθε βράδυ!»

«Εντυπωσιακό», συμφώνησε ο Χα Τζουν με άλλη μια μικρή υπόκλιση.

Η Σονγκ Γι πλησίασε περισσότερο τις φίλες της.

«Δε μου αρέσει αυτός», είπε. «Και δε μου αρέσει ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρεται ο Χα Τζουν».

Η Γουίλοου άγγιξε τον λαιμό της.

«Νιώθω ακόμη το γαργαλητό. Μήπως διαισθάνομαι κάτι σχετικά με τον Χα Τζουν;»

«Ναι, ότι πρέπει να ισιώσει την πλάτη του και να σταματήσει να λέει στον Κανγκ Γου-μπιν πόσο υπέροχες είναι οι VELORA», είπε η Σονγκ Γι και έπειτα πρόσθεσε: «Θα το παραδεχτώ, βέβαια, πως το καινούριο τους κομμάτι είναι φανταστικό, όμως και πάλι, ο αδελφός μου πρέπει να σταματήσει τις υποκλίσεις!»

Στράφηκαν και οι τρεις και είδαν τον Χα Τζουν να υποκλίνεται άλλη μια φορά, προτού ο Κανγκ Γου-μπιν απομακρυνθεί.

Η Σονγκ Γι τού όρμησε: «Τι ήταν όλο αυτό;» Υποκλίθηκε ξανά και ξανά σαν να τον μιμούνταν και είπε: «Ναι, Κανγκ Γου-μπιν. Έχεις δίκιο, Κανγκ Γου-μπιν. Οι VELORA είναι οι καλύτερες, Κανγκ Γου-μπιν...»

«Έτσι ακουγόμουν;» ρώτησε ο Χα Τζουν, γουρλώνοντας τα μάτια. «Αλήθεια;»

«Ναι!» είπαν ταυτόχρονα η Γουίλοου και η Ισόλ.

«Ακριβώς», του απάντησε η Σονγκ Γι.

«Τέλεια!» είπε ο Χα Τζουν γελώντας. «Όπως λέει ο Δάσκαλος: “Το λιοντάρι πιστεύει πως δύναμη είναι το μέγεθος. Το ποντίκι γνωρίζει πως δύναμη είναι η κατάλληλη στιγμή”. Ο Χα Τζουν και η Σονγκ Γι μάθαιναν μαζί πολεμικές τέχνες παλιότερα, όμως τους τελευταίους μήνες εκείνος παρακολουθούσε προχωρημένα διαδικτυακά μαθήματα από έναν νέο δάσκαλο. Αυτός διάνθιζε τα

μαθήματά του με ρητά σχετικά με τη ζωή. Τα περισσότερα ακούγονταν σαν μπούρδες στην αρχή. Συχνά τους έπαιρνε ώρες, καμιά φορά και μέρες, μέχρι να καταλάβουν το βαθύτερο νόημα.

«Αχά!» είπε η Σονγκ Γι. «Επιτέλους, καταλαβαίνω ένα από τα ρητά του δασκάλου με την πρώτη προσπάθεια. Εσύ συμπεριφέρθηκες σαν δειλό ποντικάκι, ενώ ο Κανγκ Γου-μπιν βρυχιόταν μόνος του σαν λιοντάρι. Παριστάνει τον δυνατό, ενώ δεν είναι στην πραγματικότητα». Το σκέφτηκε λίγο παραπάνω. «Βέβαια, δεν καταλαβαίνω γιατί δεν τον πετάς κάτω με μια λαβή, για να του δείξεις τη δύναμή σου».

«Α, ναι, είμαι πολύ δυνατός», είπε ο Χα Τζουν, σφίγγοντας τους δικεφάλους του. «Σ' ευχαριστώ για το κομπλιμέντο, *νούνα*».

«Μην παίρνουν τα μυαλά σου αέρα με όλα αυτά», απάντησε η Σονγκ Γι.

«Όχι, δεν πρόκειται», είπε ο Χα Τζουν κλείνοντάς της το μάτι.

«Το μετάνιωσα ήδη», κατέληξε η Σονγκ Γι.

Ο Χα Τζουν έστρεψε την προσοχή του στη δερμάτινη τσάντα που κρατούσε.

«Το σιντριβάνι...» ξεκίνησε να λέει, όταν ένα λευκό βανάκι σταμάτησε πολύ κοντά στο σημείο όπου στέκονταν.

Ο Κανγκ Γου-μπιν πλησίασε βιαστικά για να ανοίξει τη συρόμενη πόρτα του.

Από μέσα βγήκαν και οι πέντε κοπέλες που αποτελού-

σαν τις VELORA, η μία μετά την άλλη. Η Ισόλ τις αναγνώρισε αμέσως. Έσπευσε μπροστά, έτοιμη να τις χαιρετήσει και να βγάλει φωτογραφίες για τα σόσιαλ, όμως ο Κανγκ Γου-μπιν τής έκανε νόημα να φύγει από τη μέση, για να αφήσει χώρο στις VELORA να μαζευτούν.

«Εσύ, Αρά», είπε, «ως αρχηγός του γκρουπ, παρακαλώ τακτοποίησε τις υπόλοιπες μπροστά στο σιντριβάνι για μια φωτογραφία στα γρήγορα».

Η Αρά και η Ισόλ κοιτάχτηκαν στα μάτια και κράτησαν εκεί καρφωμένο το βλέμμα τους για λίγο. Έπειτα η Αρά ανασήκωσε τους ώμους και, με απολογητικό ύφος, φώναξε στο συγκρότημά της: «VELORA, έχουμε μόνο ένα λεπτό εδώ στο σιντριβάνι. Δεν υπάρχει χρόνος για χάζεμα. Στις θέσεις σας».

Αφού το γκρουπ βγήκε από το βανάκι, ακολούθησε και μια γυναίκα που η Ισόλ δε γνώριζε. Κουβαλούσε μια φορητή συσκευή ηχογράφησης, σαν επαγγελματίας ηχολήπτρια.

Ο τελευταίος που βγήκε από το βανάκι ήταν ένας φωτογράφος, φορτωμένος με τρεις κάμερες και ένα τρίποδο.

«Πολύ επίσημα όλα αυτά, έτσι δεν είναι;» σχολίασε ο Χα Τζουν, καθώς στέκονταν στο πλάι και παρακολουθούσαν τις τραγουδίστριες να παίρνουν συγκεκριμένες θέσεις, σαν να είχαν κάνει την ίδια φωτογράφιση εκατό φορές. Η Αρά, η Γιερίν και η Ρίνα στάθηκαν μπροστά στο σιντριβάνι. Η Χεϊν και η Μίνσο κάθισαν ανακούρκουδα

στο έδαφος, μπροστά τους. Παρατάχθηκαν σε μια γραμμή και πήραν όλες τους παρόμοια πόζα. Με τα χείλη σφιγμένα σ' ένα αμυδρό χαμόγελο. Χωρίς να φαίνονται δόντια.

Κλικ.

Ο φωτογράφος τράβηξε τις κοπέλες αρκετές φορές, έπειτα τις έβαλε να μετακινηθούν σ' ένα άλλο σημείο, σε μια διαφορετική πλευρά του σιντριβανιού, και να το ξανακάνουν από την αρχή. Οι χορεύτριες των ALIBI παρακολουθούσαν, ξαφνιασμένες από το υπερβολικό στήσιμο.

Η Ισόλ πάντως παρατήρησε το τρομερό στάιλινγκ των VELORA. Ήταν ντυμένες όλες με τζιν, σε διάφορες παραλλαγές: η Αρά σκισμένο βίντατζ σορτσάκι, η Γιερίν φούστα και η Ρίνα φαρδύ παντελόνι. Η Χεϊν και η Μίνσο φορούσαν στενά σορτσάκια, σε διαφορετικές αποχρώσεις του μπλε: της Χεϊν ήταν πολύ ξεπλυμένο, σχεδόν άσπρο, ενώ της Μίνσο ήταν σκούρο σαν τον νυχτερινό ουρανό.

«Τέλειο λουκ», είπε η Γουίλοου. «Και είδατε τα κοσμήματά τους;»

Όποιος τους είχε κάνει το στάιλινγκ είχε συνδυάσει τα απλά, καθημερινά ρούχα με μεγάλα, χτυπητά, αστραφτερά κοσμήματα. Φορούσαν όλες κολιέ και βραχιόλια και μεγάλα σκουλαρίκια, όμως το περιδέραιο γύρω από τον λαιμό της Αρά ήταν πολύ ιδιαίτερο.

«Υπέροχο», είπε πνιχτά η Γουίλοου.

«Απίστευτο», συμφώνησε η Σονγκ Γι.

«Ουάου», είπε η Ισόλ βαριαναστενάζοντας.

«Αληθινά σμαράγδια είναι αυτά;» ρώτησε ο Χα Τζουν την Ισόλ.

Το ατομικό χρώμα της Αρά ήταν το πράσινο. Τα πετράδια στέκονταν σφιχτά γύρω από τον λαιμό της. Υπήρχε μια μεγάλη κεντρική πέτρα που είχε σχήμα σταγόνας, στερεωμένη σ' ένα λεπτεπίλεπτο ασημένιο πλέγμα το οποίο συνέχιζε δημιουργώντας ένα σχέδιο σαν πολυέλαιο, που περιέκλειε καμιά δεκαριά μικρότερα πετράδια. Ανάμεσα στα σμαράγδια λαμπύριζαν μικρά διαμάντια.

«Εμένα μου φαίνεται αληθινό», είπε η Σονγκ Γι.

«Μου φαίνεται...» πήγε να πει η Ισόλ, όταν ξαφνικά άρχισε να βήχει. «Μου φαί...» Η φωνή της Ισόλ κόπηκε ξανά. Έπειτα ψιθύρισε: «Μου φαίνεται πως χάνω τη φωνή μου». Όμως το είπε τόσο χαμηλόφωνα, που χρειάστηκε να το επαναλάβει.

Οι κοπέλες την κοίταξαν ξαφνιασμένες.

«ALIBI! Μπουοντζόρνο!» Ο Μάρκο Ρινάλντι, ο διάσημος σκηνοθέτης μουσικών βίντεο, έφτασε εκείνη την ώρα.

Ο Χα Τζουν τσέκαρε το ρολόι του. Ο Μάρκο ήταν στην ώρα του!

Κάθε γνωστό μουσικό συγκρότημα που είχε περάσει από τη Ρώμη τις τελευταίες δεκαετίες είχε συνεργαστεί με τον Μάρκο. Δεν υπήρχε βραβείο που να μην το είχε κερδίσει, ωστόσο, αν ο Χα Τζουν δεν τους είχε δείξει φωτογραφίες του πριν πάνε εκεί, η Ισόλ θα πίστευε πως ο άντρας που τους μιλούσε τώρα ήταν μόνο άλλος ένας τουρίστας που είχε πάει να δει το σιντριβάνι νωρίς το

πρωί. Μπορεί να είχε κάπως παραφουσκωμένο «εγώ», όμως ήταν ντυμένος σαν απλός άνθρωπος, καθόλου φανταχτερά.

Ο Μάρκο κοίταξε τις VELORA και τον φωτογράφο τους, που τραβούσε ακόμη φωτογραφίες.

«Μα δεν είναι *μπελίσιμο*;» είπε με περηφάνια. «Ο Κανγκ Γου-μπιν κανόνισε να μείνουν οι VELORA στη Ρώμη άλλη μια εβδομάδα για να ηχογραφήσουν ένα τραγούδι. Η Λουτσία Φέρι, στο στούντιο Λα Νότα Βίβα, είναι η καλύτερη ηχολήπτρια της Ρώμης». Έδειξε τη νεαρή γυναίκα που είχε κατέβει από το βανάκι μαζί με το γκρουπ.

«Μα εκεί...» πήγε να πει η Ισόλ. Όμως η φωνή της ήταν ακόμη κλεισμένη, και έτσι ακούστηκε τσιριχτή.

«Μα εκεί είναι που θα ηχογραφήσουμε εμείς», ολοκλήρωσε τη φράση η Σονγκ Γι, ρίχνοντας μια ματιά στην Ισόλ, ενώ η Γουίλοου, με τα μάτια γουρλωμένα, έφερνε το χέρι της στον δικό της λαιμό.

«Ναι, εσείς το κλείσατε πρώτες, οπότε θα αναγκαστούν να περιμένουν», είπε ο Μάρκο Ρινάλντι. «*Γκράτσια* για τη συνάντηση. Θα τα πούμε ξανά εδώ σε δύο μέρες». Και, λέγοντας αυτό, έφυγε βιαστικά, σηκώνοντας το κινητό του στο αυτί του καθώς προχωρούσε.

«Τόσο παράξενο...» πήγε να πει η Ισόλ, μα η φωνή της είχε κλείσει.

«Ναι. Η πιο σύντομη συνάντηση που έγινε ποτέ», είπε η Σονγκ Γι.

«Υποθέτω πως αυτό συμβαίνει όταν είναι κάποιος τρο-

ντα του. Έδωσε από ένα νόμισμα σε κάθε χορεύτρια και έπειτα στη Γουίλοου, στην Ισόλ και στη Σονγκ Γι. Οι χορεύτριες έτρεξαν ξανά προς το σιντριβάνι.

«Αν πετάξεις ένα νόμισμα πάνω από τον αριστερό σου ώμο με το δεξί σου χέρι, αυτό σημαίνει πως θα ξανάρθεις κάποτε στη Ρώμη», είπε η Γουίλοου, καθώς εκείνη, η Ισόλ, ο Χα Τζουν και η Σονγκ Γι πλησίαζαν το σιντριβάνι. «Τα δύο νομίσματα σημαίνουν έρωτα και τα τρία πως θα παντρευτείς στη Ρώμη».

«Πόσα νομίσματα πρέπει να πετάξω για να γίνει σολντ άουτ η συναυλία μας;» ρώτησε ο Χα Τζουν, κοιτάζοντας προς τον Κανγκ Γου-μπιν. Απάντησε μόνος του στην ερώτησή του. «Μισό λεπτό. Το ξέρω, νομίζω. Σε παρακαλώ, Ωκεανέ, Τιτάνα θεέ της θάλασσας, δώσε μας τουλάχιστον έντεκα χιλιάδες θαυμαστές απόψε». Φίλησε ένα νόμισμα και το πέταξε στο νερό.

Η Γουίλοου κοντοστάθηκε με το νόμισμα στο χέρι της.

«Εγώ δεν ξέρω τι να ευχηθώ. Είμαι τόσο ευτυχισμένη με όσα ήδη έχω», είπε. «Έχω πολύ καλούς φίλους. Μου αρέσει τόσο πολύ που είμαι μέλος των ALIBI. Ταξιδεύουμε σε όλο τον κόσμο και... εξουδετερώνουμε δαίμονες». Ξανάβαλε το νόμισμα στην τσέπη της. «Χρειάζομαι λίγο χρόνο για να σκεφτώ τι θέλω».

Η Σονγκ Γι ήταν η επόμενη που πλησίασε.

«Μακάρι να ξέραμε πού βρίσκονται...» είπε χαμηλόφωνα.

Ο Χα Τζουν έμεινε σιωπηλός. Η Γουίλοου και η Ισόλ

κατάλαβαν πως η ευχή αυτή αφορούσε τους γονείς της Σονγκ Γι και του Χα Τζουν. Είχαν εξαφανιστεί όταν η Σονγκ Γι ήταν δέκα χρόνων και ο Χα Τζουν οχτώ. Κανείς δεν ήξερε πού είχαν πάει. Τα δυο αδέλφια τα είχαν μεγαλώσει η γιαγιά και ο παππούς τους.

Ήταν η σειρά της Ισόλ.

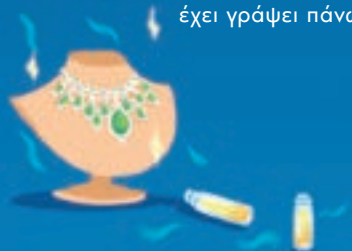
«Εγώ...» είπε βραχνά. Η φωνή της είχε κλείσει εντελώς πια. Αυτό δεν της είχε ξανασυμβεί τόσο γρήγορα, ποτέ. Και της προκαλούσε πανικό. Ήθελε να κάνει μια μεγάλη ευχή, μια ευχή που θα αφορούσε όλους της τους φίλους, όμως τη συγκεκριμένη στιγμή χρειαζόταν ένα μόνο πράγμα. Η Ισόλ ευχήθηκε σιωπηλά να επανέλθει η φωνή της και πέταξε το νόμισμά της στο σιντριβάνι.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΑΝ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ *K-POP DEMON HUNTERS*

Όλα δείχνουν πως τα όνειρα των ALIBI θα γίνουν πραγματικότητα, χάρη σε μια σολντ άουτ συναυλία στη Ρώμη και τα γυρίσματα ενός βίντεο για το τραγούδι τους «Κόκκινος Παλμός». Έπειτα, όμως, η φωνή της Ισόλ χάνεται μυστηριωδώς, το ίδιο και η φωνή της Γουίλοου. Υπάρχει περίπτωση το ανταγωνιστικό γκρουπ, οι VELORA, και ο μάνατζέρ τους να κρύβονται πίσω από αυτή την παράξενη ατυχία; Οι ALIBI θα χρειαστεί να πολεμήσουν ένα τρικέφαλο τέρας, να ανοίξουν ένα θησαυροφυλάκιο γεμάτο κλεμμένες φωνές και να σπάσουν τα ισχυρά μάγια προτού ένας δαίμονας καταφέρει να τους κλέψει ό,τι πολυτιμότερο έχουν: την ικανότητά τους να ερμηνεύουν τα τραγούδια τους.

Η **ΣΤΕΪΣΑ ΝΤΟΪΤΣ** είναι συγγραφέας παιδικών βιβλίων, κάποια από τα οποία έχουν βρεθεί στην κορυφή των μπεστ σέλερ των *New York Times*. Ζει στην Τεμέκιουλα, στην Καλιφόρνια, και έχει γράψει πάνω από 300 βιβλία.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
p s y c h o g i o s . g r

Από 8 ετών

ΚΩΔ. ΜΗΧΣΗΣ: 32960